

ГОЛОС України

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради Української РСР

◆ № 3 ◆ П'ятниця, 4 січня 1991 року ◆

Ціна 10 коп.

БУРАТИНО ТА ЙОГО МАМА

..Буратино десь пішов
шукати золотого кілочка, а
дівчатка до щастя поки що
прикриті картою світу.
Пі прикинував тут що
ставий Карпа. Карта мусила
бути зовсім новою —
бо знав своє місце —
і веною коничною —
об цю карту мала
звільніти і коничний нитяк.
Втім, карта робить свою
справу. Від дівчат до
щастя — проте
кампосердний, отож в
картоту — тепліше.
А буратино! — що? Вік,
Буратино, — дивити
дому — ні ходило, ні
може собі інспиримувати,
неребрати кілочка —
але дружок бачить, він
доводить собі вірність — кому
треба, кому не треба,
й дискутувати з Карбасом
те іншим професіоналом.
А тато Карпо там десь
подесь — що з нього
тільки вірність!
І нині нікого ніколи не дума-
чи в у буратино мимі
Мабуть, в Просто — мама.
Стеренька
Сидить сина у металевій
срібній в мішечку в стіжках,
туляючи чудовою
опікорою картою чужого
іа світу..

Фото

Олександр ГЛЯДЕЛОВА.

МАТЕРІАЛ «МІФІ
І МІФТОВОРЦІ»
ЧИТАЙТЕ НА
12—13 СТОРІНКАХ.

Отже, з 1 січня набрав чин-
ності так довго очікуваний За-
кон УРСР про Діпцію. Текст
його друкується на 2 і 6—8
сторінках.

Можливо, ознайомившись із
Законом про міліцію, хтось
почувився також діяльністю
зарубіжних «стражів поряд-
ку» — наприклад, ларизників.
Що ж, читайте на 16-й стор.
публікацію «Обличчя до сті-
ни».

Тікаючи з поля Полтав-
ської битви, Іван Степанович
Мазепа, гетьман Лівобереж-
ної України, наказав нава-
жити бочки з золотом в чо-
вни, щоб перевезти через
Дніпро. Але відійнявся буря,
і скрині були сплинуті у во-
ду. Безслідно зникли і ге-
тманські скарби. Чи безслі-
дні? Аж ні! Залишилося нісці
Мазепи те, що неможливо
оцінити сріблом-золотом. Хра-
ми, які він збудував, вірні,
які саляв. Про це читайте на
10—11 стор.

Інформаційний кур'єр: Телетайп. Телекс. Телефакс

Головний приз — ін-
терв'ю з діамантним
монстром у ангаді
двох паралелетів лі-
тер «К», а також 1,5
мільйона доларів вруче-
но в Ллої Гаррі Каспе-
рову. Чемпіон світу за-
явив, що нині від про-
дажу нощовості з
вусцями він ларидать
на потреби вірменського
населення Баку.

Ухудожньому салоні
Чернас відкрито персо-
нальну анкету за-
служного художника
України Денила Нир-
бути — сина знаменито-
го графів Георгія Нир-
бути. Це — галерея пор-
третів понад тридцять
полювання славною
війсьма Богдана Хмель-
ницького.

Президент США
Джордж Буш планує
зробити візит до Моск-
ви 11 лютого цього ро-
ку для проведення ра-
дянсько-американської
зустрічі на найвищому
рівні. Про це заявив
офіційний представник
Білого дому Марлін Фі-
цутер.

Важні дні наслідують для
діючих засобів масо-
вої інформації, які не
зарєструвалися у
Держкомпреси СРСР.
Іх засновникам загрожує
штраф до 500 карбован-
ців з аннулювання усіх
тиражів. Віднині реєстра-
ція ця андаць здійсню-
ється після прийняття
відповідного судового
рішення.

Закон Української Радянської Соціалістичної Республіки

ПРО МІЛІЦІЮ

Розділ I.

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Міліція України Радянської РСР

Міліція України Радянської РСР — державний виконавчий орган виконавчої влади, який захищає життя, здоров'я, права і свободи громадян, власність, природне середовище, інтереси суспільства і держави від проваплених посягань.

Стаття 2. Основні завдання міліції

Основними завданнями міліції є забезпечення особистої безпеки громадян, захист їх прав і свобод, законних інтересів; забезпечення і примусове правопорядку; охорона і забезпечення громадського порядку; виявлення і розкриття злочинів, розшук осіб, які їх вчинили; забезпечення безпеки дорожнього руху; захист власності від злочинних посягань; виконання кримінальних пошуків і адміністративних стягнень.

Участь у поданні соціальної та правової допомоги громадянам, сприяння у межах своїх компетенцій державним органам, підприємствам, установам і організаціям у виконанні покладених на них законних обов'язків.

Стаття 3. Принципи діяльності міліції

Діяльність міліції будується на принципах законності, гуманізму, поваги до особистості, соціальної справедливості, взаємодії з трудовими колективами, громадськими організаціями й населенням.

Діяльність міліції є загальною. Вона інформуює органи влади і управління, трудові колективи, громадські організації, населення і засоби масової інформації про свою діяльність, стан громадського порядку та законного його зміцнення. За погодженням з міліцією можуть висловлювати свої зауваження при її органах. Не підлягають розголошенню відомості, що становлять державу або службову таємницю.

При виконанні службових обов'язків працівники міліції незалежні від впливу будь-яких партій і груп.

Стаття 4. Правова основа діяльності міліції

Правовою основою діяльності міліції є Конституція Української РСР, цей Закон, інші законодавчі акти Української РСР, постанови Ради Міністрів Української РСР, рішення місцевих Рад народних депутатів, прийняті у межах їх компетенції, нормативні акти Міністерства внутрішніх справ Української РСР, а також Конституція СРСР, інші законодавчі акти СРСР, нормативні акти Міністерства внутрішніх справ СРСР, якщо вони не суперечать Конституції Української РСР.

Декларації про державний суверенітет України та Загальна Декларація Прав Людини Міжнародної правової акти, ратифіковані у встановленому порядку.

Стаття 5. Діяльність міліції та права громадян

Міліція виконує свої завдання неупереджено і у точній відповідності з законом. Ніякі виняткові обставини або акції масових посягань осіб не можуть бути підставою для

будь-яких незаконних дій або бездіяльності міліції. Для забезпечення громадського порядку працівники міліції зобов'язані вжити заходів незалежно від способу підпорядкування.

Міліція покладає істотні обов'язки і вивчає до неї густину численних запитів. При зверненні до громадянина працівники міліції зобов'язані назвати своє прізвище, звання та пред'явити на його вимогу службове посвідчення. У взаємодіях з громадянами працівники міліції повинні виявляти ввічливу культуру і такт.

Міліція не розголошує відомостей, що стосуються особистого життя людини, приватності її життя і гідності, якщо виконання обов'язків не вимагає іншого.

Міліція тимчасово, з метою чинного заохочення, обмежує права і свободи громадян, якщо без цього не можуть бути виконані поклади на неї обов'язки.

Міліція не має права втручатися у діяльність підприємств, установ і організацій, якщо виконання обов'язків не вимагає іншого.

Міліція забезпечує право на юридичний захист та інші права загартовані в захист прав варту осіб, не пізніше 24 годин повідомляє про їх місцезнаходження безпосередньо адміністрації за місцем роботи чи навчання і в разі необхідності вживає заходів до негайного подання їм медичної та іншої допомоги.

Стаття 6. Сприяння державних органів, громадських об'єднань, трудових колективів і громадян у виконанні завдань міліції

Державні органи, громадські об'єднання, трудові колективи і громадяни зобов'язані сприяти діяльності міліції.

Державні органи, громадські об'єднання, трудові колективи і громадяни зобов'язані сприяти діяльності міліції.

Державні органи, громадські об'єднання, трудові колективи і громадяни зобов'язані сприяти діяльності міліції.

Державні органи, громадські об'єднання, трудові колективи і громадяни зобов'язані сприяти діяльності міліції.

Державні органи, громадські об'єднання, трудові колективи і громадяни зобов'язані сприяти діяльності міліції.

Державні органи, громадські об'єднання, трудові колективи і громадяни зобов'язані сприяти діяльності міліції.

Державні органи, громадські об'єднання, трудові колективи і громадяни зобов'язані сприяти діяльності міліції.

Державні органи, громадські об'єднання, трудові колективи і громадяни зобов'язані сприяти діяльності міліції.

Державні органи, громадські об'єднання, трудові колективи і громадяни зобов'язані сприяти діяльності міліції.

Державні органи, громадські об'єднання, трудові колективи і громадяни зобов'язані сприяти діяльності міліції.

Державні органи, громадські об'єднання, трудові колективи і громадяни зобов'язані сприяти діяльності міліції.

Державні органи, громадські об'єднання, трудові колективи і громадяни зобов'язані сприяти діяльності міліції.

Державні органи, громадські об'єднання, трудові колективи і громадяни зобов'язані сприяти діяльності міліції.

Державні органи, громадські об'єднання, трудові колективи і громадяни зобов'язані сприяти діяльності міліції.

Державні органи, громадські об'єднання, трудові колективи і громадяни зобов'язані сприяти діяльності міліції.

Державні органи, громадські об'єднання, трудові колективи і громадяни зобов'язані сприяти діяльності міліції.

Державні органи, громадські об'єднання, трудові колективи і громадяни зобов'язані сприяти діяльності міліції.

Державні органи, громадські об'єднання, трудові колективи і громадяни зобов'язані сприяти діяльності міліції.

Державні органи, громадські об'єднання, трудові колективи і громадяни зобов'язані сприяти діяльності міліції.

Державні органи, громадські об'єднання, трудові колективи і громадяни зобов'язані сприяти діяльності міліції.

Державні органи, громадські об'єднання, трудові колективи і громадяни зобов'язані сприяти діяльності міліції.

Державні органи, громадські об'єднання, трудові колективи і громадяни зобов'язані сприяти діяльності міліції.

Державні органи, громадські об'єднання, трудові колективи і громадяни зобов'язані сприяти діяльності міліції.

Державні органи, громадські об'єднання, трудові колективи і громадяни зобов'язані сприяти діяльності міліції.

ти міліції в охороні громадського порядку і боротьбі із злочинністю.

Міліція має право для виконання покладених на неї завдань залучати громадян до їх згодою до співробітництва у порядку, встановленому законами, що регулюють професійну та оперативну розшукову діяльність. Примусове залучення громадян до співробітництва з міліцією забороняється.

Стаття 7. Організація міліції та її підпорядкованість

Міліція є єдиним системою органів, що входять до структури Міністерства внутрішніх справ Української РСР, виконує адміністративну, профілактичну, оперативну-розшукову, кримінально-процесуальну, вивчає та охорону (на досвідних засадах) функцій. Вона складається з підрозділів:

кримінальної міліції; міліції громадської безпеки;

транспортної міліції; державної автомобільної інспекції;

міліції охорони, спеціальної міліції.

Для забезпечення громадського порядку на об'єктах і територіях, які мають особливе народногосподарське значення або постраждали від стихійного лиха, екологічного забруднення, катастроф, Міністерством внутрішніх справ Української РСР з дозволу Ради Міністрів Української РСР можуть створюватися спеціальні підрозділи міліції.

На території Української РСР зобов'язуються створення охоронних та інших спеціальних формувань, не передбачених законодавством Української РСР.

Організаційна структура і штатна чисельність міліції визначаються в порядку, встановленому Радою Міністрів Української РСР.

Права і обов'язки, організація роботи та структура підрозділів міліції визначаються положеннями, які затверджені Радою Міністрів Української РСР.

Права і обов'язки, організація роботи та структура підрозділів міліції визначаються положеннями, які затверджені Радою Міністрів Української РСР.

Права і обов'язки, організація роботи та структура підрозділів міліції визначаються положеннями, які затверджені Радою Міністрів Української РСР.

Права і обов'язки, організація роботи та структура підрозділів міліції визначаються положеннями, які затверджені Радою Міністрів Української РСР.

Права і обов'язки, організація роботи та структура підрозділів міліції визначаються положеннями, які затверджені Радою Міністрів Української РСР.

Права і обов'язки, організація роботи та структура підрозділів міліції визначаються положеннями, які затверджені Радою Міністрів Української РСР.

Права і обов'язки, організація роботи та структура підрозділів міліції визначаються положеннями, які затверджені Радою Міністрів Української РСР.

Права і обов'язки, організація роботи та структура підрозділів міліції визначаються положеннями, які затверджені Радою Міністрів Української РСР.

Права і обов'язки, організація роботи та структура підрозділів міліції визначаються положеннями, які затверджені Радою Міністрів Української РСР.

Права і обов'язки, організація роботи та структура підрозділів міліції визначаються положеннями, які затверджені Радою Міністрів Української РСР.

Права і обов'язки, організація роботи та структура підрозділів міліції визначаються положеннями, які затверджені Радою Міністрів Української РСР.

Права і обов'язки, організація роботи та структура підрозділів міліції визначаються положеннями, які затверджені Радою Міністрів Української РСР.

Права і обов'язки, організація роботи та структура підрозділів міліції визначаються положеннями, які затверджені Радою Міністрів Української РСР.

Права і обов'язки, організація роботи та структура підрозділів міліції визначаються положеннями, які затверджені Радою Міністрів Української РСР.

Права і обов'язки, організація роботи та структура підрозділів міліції визначаються положеннями, які затверджені Радою Міністрів Української РСР.

Права і обов'язки, організація роботи та структура підрозділів міліції визначаються положеннями, які затверджені Радою Міністрів Української РСР.

Права і обов'язки, організація роботи та структура підрозділів міліції визначаються положеннями, які затверджені Радою Міністрів Української РСР.

Права і обов'язки, організація роботи та структура підрозділів міліції визначаються положеннями, які затверджені Радою Міністрів Української РСР.

Права і обов'язки, організація роботи та структура підрозділів міліції визначаються положеннями, які затверджені Радою Міністрів Української РСР.

Права і обов'язки, організація роботи та структура підрозділів міліції визначаються положеннями, які затверджені Радою Міністрів Української РСР.

перездоються Міністерством внутрішніх справ Української РСР у відповідності з цим Законом.

У своїй діяльності міліція підпорядковується Міністерству внутрішніх справ Української РСР і підлядає підпорядкуванню Рад народних депутатів на місцевому рівні, а також на загальнодержавному рівні до їх компетенції.

Міністр внутрішніх справ Української РСР здійснює керівництво всією міліцією республіки.

В областях, містах, районах міліцією керують начальники управлінь (відділів) міліції, які призначаються за погодженням з виконавчими комітетами відповідних Рад народних депутатів.

Начальники управлінь міліції в областях, містах, районах, міст Києва і Севастополя — міністри внутрішніх справ Української РСР.

Начальники міських, районних відділів (управлінь) міліції в містах — начальниками управлінь міліції в містах Києва і Севастополя.

Стаття 8. Взаємодія міліції з органами внутрішніх справ

Сфера діяльності міліції між Міністерством внутрішніх справ Української РСР і Міністерством внутрішніх справ СРСР, відповідними органами інших держав та міжнародними органами.

Взаємодія між Міністерством внутрішніх справ Української РСР і Міністерством внутрішніх справ СРСР, відповідними органами інших держав та міжнародними органами кримінальної поліції будується на підставі угод між ними, затверджених Радою Міністрів Української РСР.

Стаття 9. Залучення до виконання завдань міліції працівників інших органів внутрішніх справ

До виконання завдань по охороні громадського порядку, громадської безпеки і боротьбі із злочинністю в порядку, встановленому чинним законодавством, можуть залучатися інші працівники органів внутрішніх справ, військослужбовці внутрішніх військ. На них (працівників внутрішніх органів, військослужбовців) накладаються обов'язки, пов'язані з виконанням завдань міліції.

Ці ж права, обов'язки і відповідальність поширюються також на працівників органів внутрішніх справ, які добровільно виконують завдання по охороні громадського порядку, громадської безпеки і боротьбі із злочинністю, а також на службових осіб.

Ці ж права, обов'язки і відповідальність поширюються також на працівників органів внутрішніх справ, які добровільно виконують завдання по охороні громадського порядку, громадської безпеки і боротьбі із злочинністю, а також на службових осіб.

Ці ж права, обов'язки і відповідальність поширюються також на працівників органів внутрішніх справ, які добровільно виконують завдання по охороні громадського порядку, громадської безпеки і боротьбі із злочинністю, а також на службових осіб.

Ці ж права, обов'язки і відповідальність поширюються також на працівників органів внутрішніх справ, які добровільно виконують завдання по охороні громадського порядку, громадської безпеки і боротьбі із злочинністю, а також на службових осіб.

Ці ж права, обов'язки і відповідальність поширюються також на працівників органів внутрішніх справ, які добровільно виконують завдання по охороні громадського порядку, громадської безпеки і боротьбі із злочинністю, а також на службових осіб.

Ці ж права, обов'язки і відповідальність поширюються також на працівників органів внутрішніх справ, які добровільно виконують завдання по охороні громадського порядку, громадської безпеки і боротьбі із злочинністю, а також на службових осіб.

Ці ж права, обов'язки і відповідальність поширюються також на працівників органів внутрішніх справ, які добровільно виконують завдання по охороні громадського порядку, громадської безпеки і боротьбі із злочинністю, а також на службових осіб.

Ці ж права, обов'язки і відповідальність поширюються також на працівників органів внутрішніх справ, які добровільно виконують завдання по охороні громадського порядку, громадської безпеки і боротьбі із злочинністю, а також на службових осіб.

Ці ж права, обов'язки і відповідальність поширюються також на працівників органів внутрішніх справ, які добровільно виконують завдання по охороні громадського порядку, громадської безпеки і боротьбі із злочинністю, а також на службових осіб.

Ці ж права, обов'язки і відповідальність поширюються також на працівників органів внутрішніх справ, які добровільно виконують завдання по охороні громадського порядку, громадської безпеки і боротьбі із злочинністю, а також на службових осіб.

Ці ж права, обов'язки і відповідальність поширюються також на працівників органів внутрішніх справ, які добровільно виконують завдання по охороні громадського порядку, громадської безпеки і боротьбі із злочинністю, а також на службових осіб.

Ці ж права, обов'язки і відповідальність поширюються також на працівників органів внутрішніх справ, які добровільно виконують завдання по охороні громадського порядку, громадської безпеки і боротьбі із злочинністю, а також на службових осіб.

Ці ж права, обов'язки і відповідальність поширюються також на працівників органів внутрішніх справ, які добровільно виконують завдання по охороні громадського порядку, громадської безпеки і боротьбі із злочинністю, а також на службових осіб.

Ці ж права, обов'язки і відповідальність поширюються також на працівників органів внутрішніх справ, які добровільно виконують завдання по охороні громадського порядку, громадської безпеки і боротьбі із злочинністю, а також на службових осіб.

Ці ж права, обов'язки і відповідальність поширюються також на працівників органів внутрішніх справ, які добровільно виконують завдання по охороні громадського порядку, громадської безпеки і боротьбі із злочинністю, а також на службових осіб.

Ці ж права, обов'язки і відповідальність поширюються також на працівників органів внутрішніх справ, які добровільно виконують завдання по охороні громадського порядку, громадської безпеки і боротьбі із злочинністю, а також на службових осіб.

Ці ж права, обов'язки і відповідальність поширюються також на працівників органів внутрішніх справ, які добровільно виконують завдання по охороні громадського порядку, громадської безпеки і боротьбі із злочинністю, а також на службових осіб.

Ці ж права, обов'язки і відповідальність поширюються також на працівників органів внутрішніх справ, які добровільно виконують завдання по охороні громадського порядку, громадської безпеки і боротьбі із злочинністю, а також на службових осіб.

Ці ж права, обов'язки і відповідальність поширюються також на працівників органів внутрішніх справ, які добровільно виконують завдання по охороні громадського порядку, громадської безпеки і боротьбі із злочинністю, а також на службових осіб.

Ці ж права, обов'язки і відповідальність поширюються також на працівників органів внутрішніх справ, які добровільно виконують завдання по охороні громадського порядку, громадської безпеки і боротьбі із злочинністю, а також на службових осіб.

Ці ж права, обов'язки і відповідальність поширюються також на працівників органів внутрішніх справ, які добровільно виконують завдання по охороні громадського порядку, громадської безпеки і боротьбі із злочинністю, а також на службових осіб.

ГОЛОС України

Голова Верховної Ради Української РСР

Головний редактор Серій ПРАВДЕНКО

Редколегія:

Олександр БІЛИК заступник редактора

Анатолій ГОРЛОВ заступник редактора

Олександр СЕМЬЯНОВ член-кореспондент АН УРСР

Володимир КРАСНОДІМСЬКИЙ

Леонід САМОЙЛЕНКО заступник редактора

Борис СИДОРЕНКО заступник редактора

Анатолій СОЛОНСЬКИЙ

Віталій СУДЯ відділовий секретар

Засновник — Верховна Рада Української РСР.

Адреса редакції: УРСР, 325617

Київ-47, вул. Нестерова, 4

Рухомі не рецензуються і не повертаються

Думки авторів публікації в газеті України не завжди збігаються з точкою зору редакції.

Індик. 69955

Тираж 162.650

Передплата ціна на рік 19 коп. 60 коп.

УВАГА!

У зв'язку з технічними вимогами друку, зміст (9-16 стор.) зазначеної статті 1 і 2 сторінки.

У зв'язку з технічними вимогами друку, зміст (9-16 стор.) зазначеної статті 1 і 2 сторінки.

У зв'язку з технічними вимогами друку, зміст (9-16 стор.) зазначеної статті 1 і 2 сторінки.

У зв'язку з технічними вимогами друку, зміст (9-16 стор.) зазначеної статті 1 і 2 сторінки.

У зв'язку з технічними вимогами друку, зміст (9-16 стор.) зазначеної статті 1 і 2 сторінки.

У зв'язку з технічними вимогами друку, зміст (9-16 стор.) зазначеної статті 1 і 2 сторінки.

ПОСТАНОВА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСРПро порядок введення в дію Закону
Української РСР «Про міліцію»

Верхня Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки постановляє:

1. Закон Української РСР «Про міліцію» вводить в дію з 1 січня 1981 року, за винятком статті 8, пунктів 10—12 статті 11, статей 18 і 23.

2. Раді Міністрів Української РСР.

до 1 липня 1981 року розробити і подати на розгляд Верховній Раді Української РСР проекти законів про профілактику правопорушень та оперативну-розшукову діяльність органів внутрішніх справ УРСР;

до 1 квітня 1981 року з метою врегулювання основних завдань та умов продовження служби в міліції, забезпечення формування кадрового складу підрозділів міліції на конкурсній основі висококваліфікованих освічених спеціалістів;

підготувати і подати на розгляд Президії Верховної Ради Української РСР проект «Про міліцію».

Дисциплінарний статут органів внутрішніх справ УРСР;

розробити і затвердити Положення про проходження служби особовим складом органів внутрішніх справ та текст Присяги працівників міліції УРСР;

розробити і внести в дію Положення про порядок і умови державного страхування працівників міліції УРСР.

Правителі Радянської України республіки у відповідності із Законом Української РСР «Про міліцію».

3. У зв'язку з цим стаття 8, пункти 10—12 статті 11, статті 18 і 23 набувають чинності після прийняття зазначених вище підзаконних актів законодавства.

Голова Верховної Ради Української РСР І. КРАВЧУК.

м. Київ, 25 грудня 1980 року.

Розділ II.
ОБОВ'ЯЗКИ І ПРАВА
МІЛІЦІЇ

Стаття 10. Основні обов'язки міліції

Міліція підлядає до своїх завдань зобов'язана:

а) забезпечувати безпеку громадян і громадський порядок;

(Продовження на 6-й стор.)

ГОЛОС України

Про пропозиції щодо святкових і неробочих днів в Українській РСР

Верховна Радя Української
Совієтської Соціалістичної
Республіки постановляє:

Голова Верховної Ради
Білоруської РСР
М. ЛЕМЕНТЕЙ

Стаття 5
Сторони розвивають рівноправне і взаємовигідне співробітництво своїх

За Білоруську Радянську
Соціалістичну Республіку
Голова Верховної Ради

СПРАВУ, ЯК МОЖУ...

Хто є хто

...хто з роздату-
ють «неса-
мо». Як вам
самостійною
поглядів,
?

гарні сло-
адається, і
вдається.
справу,

усім чоло-
Лариса
Готувати,

але вже й
робила це
росто не ви-

стенькі упо-
казати, хто
багато. Сьо-
енням почина-
Блаженно

Василія Сту-
люблю ма-
ноді мені на-
роблюю

них, хоча це,
Дуже люб-
скалі, аван-
ний «бобчу-

художинки,
ого обійшла-
система, Ан-
Гуменюка

має таких
малюків, що є

СКОРНИК Лариса Пав-
ліана, Артемівський ви-
борчий округ № 1 м. Киє-
ва, Україна, 1939 року
народження, безпартійна,
доцент кафедри архітек-
тури Київського держав-
ного художнього інсти-
туту, закінчила Львівсь-
кий політехнічний інсти-
тут, архітектор, кандидат
архітектури. Входить до
опозиції в парламенті.

— А що найчарівніше, на
ваш погляд, в українській
жінці?

— Я б сказала: свідомість. Усвідомлення своєї
вартості, вартості своєї на-
ціональної приналежності,
якщо жінка, звичайно, справ-
жня українка. Це, можливо,
й не належить до чарів, але
в моєму розумінні — це най-
вищі вартості.

— Чи вистачає у вас часу
на сім'ю? Яка вона у вас?

— Часу не вистачає. Але
й не роблю з цього катастро-
фи. Сьогодні такий час, що
ми багато чим маємо помер-
тувати заради незалежної
демократичної України. А в
сім'ї у мене всі є, навіть
онук Данило вже з'явився...

— На честь Данила Гали-
цького?

— Так, бо він народився
на Галичині.

— Сьогодні багато розмов

про те, що жінку знову тре-
ба повернути «на місце»: до
кухні, вітальні, під паранд-
жу. Тоді, мовляв, вона зно-
ву стане іграшкою для чоло-
віка. Чи знову сніватимуть се-
ренади під вікном. Ви тем
так вважаєте?

— Ні. Я — українка, а
в українському суспільстві
жінка ніколи не ховалася під
паранджу і ніколи не була
забаганкою в чоловічих ру-
ках. Вона завжди була дру-
жиною свого дружини. Рів-
ноправність жінки — у мо-
ралі і світогляді українсько-
го народу.

— Що б ви могли поба-
жати жінкам в новому році?

— Духовного відродження
і щастя, щастя, щастя!

Він бачу
Володимир СКАЧКО,
спецкор «Голосу Украї-
ни».

Фото
Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.

Наша дійсність

В МОДІ
БУДУТЬ...
ЛАНЦЮГИ

Прикий моворічний сюр-
приз доставляв працівникам
відділу соціального забезпе-
чення Ленінського району
міста. Грабіжники проїздили
у приміщення через вікно.
Відкрили два сейфи і викра-
ли купони на суму п'ять ти-
сяч карбованців, приховивши
при цьому... яйця. Зовсім
не смішно, коли зважити, що
у Львові десяток яєць на ба-
زاری коштує не менше семи
карбованців.

Зав'язався лом соці-
ального забезпечення Е. До-
рош підлягала в розмові зі
мною примусом, що зло-
ді шукали ще стільки купо-
нів, скільки сховані розданих
подарунки. На сесії обласної
Ради народних депутатів бу-
ло повідомлено, що вони
розподілятимуться, зокрема,
відділами соціального забез-
печення. Пакуників з ковба-
сою «саламі» вони не зна-
йшли, тож приховали яйця.

Злодій у умовах ринку
працює гучно. Хутрий шап-
ки, золоті вироби — то про-
йдення ступ. Тепер на часі —
чобітки. Як? Підходять троє
молодиків до дівчини й блис-
кавично здійснюють опера-
цію. «Возе чини» підні-
маю... третій
здира... такий ви-
падок... трапився
він не в глухому провулку.

Працівники райвідділу со-
ціального забезпечення ма-
ють намір поклопотатися
про сигналізацію і грати на
вісках. Ну, а нам доведеться
оперезати ноги ланцюгами з
висякими замками. Вишука-
ю й оригінально. Такого в
світі ніде не побачиш. Та де
ж роздобути замки?

Оксана ТЕЛЕНЧІ,
власкор «Голосу Украї-
ни».

Мал. Володимира
ВАСЬКОВЦЕВА.

Львів.

Запрошення до...

НА ШЛЯХУ ДО БЕРЕСТЕЧКА

Як будете їхати до Бере-
стечка чи Пляшівки, де ко-
лись козак Богдана Хмель-
ницького героїчно билися з
польськими шляхтичами, то,
можливо, ваш шлях проляже
через Млинів. Тут, окрім ти-
хих провінційних вулиць і
красної Ікви, вам пощастить
побачити мальовничий куто-
чок — із дзеркальними пле-
сами і розквітлою зеленню
влітку. У цьому краю колись
знімався фільм «Сліпий му-
зикант», а на пагорбі, обме-
женому каналом, стояв мо-
настих мисток графа Хоткеви-
ча. І було життя з усіма
його графськими атрибутами
— купаннями, розвагами,
прогулянками по алеях пар-
ку...

Знаменитого палацу давно
немає, але залишилися окремі
громадські споруди. В одній
з них, що над самою водою,
оселилося кафе «Українські
страви».

Зрештою, коли заїдете, са-
мі побачите: кучоточок раю.

Вас не тільки пригостить
справжнім українським бор-
щем, варениками, крученика-

ми, дерунами, а й іншими
кавідовими смачними стра-
вами, за вашим бажанням
чарчун наллють, охоче роз-
кажуть про минулину, по-
діляться кулінарними сек-
ретами. А коли вам ще й зу-
стрітяться великий ентузіаст
своїх справ, керівник там-
тешніх кооператорів А. Вой-
нюк, то ви обов'язково пови-
домите, що незабаром на
протилеглому березі відкри-
вається купальня і через
канал буде перекинута пішо-
хідний міст, що влітку тут
будуть човни для прогуля-
нок, а взимку — ковзани на-
прокат...

Побачимо. А й справді:
неже нам випала доля все
життя з чимось і з кимось
боротися? Невже не забач-
неться хоч трішки пожити
безтурботно? Можливо, й не
нарівні з колишнім графом,
а все ж...

Сергій МЕЛЬНИК,
власкор «Голосу Украї-
ни».

Млинів
Ровенської області.

З перших рук

ПАСПОРТ ЗА ТИСЯЧУ...

На запитання відповідає завідувач консульським відділом
Міністерства закордонних справ УРСР В. КИРИК.

— Вікторе Андрійовичу,
розкажіть, будь ласка, чим
займається відділ?

— Якщо коротко, то в на-
шій обов'язки входить кон-
сульське забезпечення всіх
офіційних зовнішніх кон-
тактів республіки, що включає
в себе цілий комплекс захо-
дів. Мета їх — захист прав
та інтересів як іноземних гос-
тей, так і наших громадян за
кордоном.

— Як позначається акти-
візація зовнішніх зв'язків Ук-
раїни на роботі консульсь-
кого відділу МЗС?

— Оцінити лише кількіс-
ний показник: число осіб, які
їдуть у службові поїздки за
два останні роки, підскачило
з восьми до вісімдесяти ти-
сяч. Ширшають контакти в
політиці, економіці, між гро-
мадськими організаціями та
бізнесменами. Обов'язків у
нас більше, а умови робо-
ти залишаються ті самі — і
приписання, і технічне осна-

щення, і, зрештою, структура
відділу.

— Чи зміниться щось у
вашій роботі цього року?

— Головне — ставатиме-
мо дедалі самостійнішими,
менш залежними від центру.
Так, усі функції щодо кон-
сульського забезпечення зов-
нішніх зв'язків України, які
донедавна відносилися до
юрисдикції союзного міні-
стерства закордонних справ,
тепер передано нам. Крім то-
го, митна плата, яка береть-
ся за оформлення виїзних до-
кументів, віднині надходити-
ме не до союзного бюджету,
а до республіканського.

— До речі, з приводу пла-
ти. Ходять чутки, що П бу-
де різко підвищено й закор-
донний паспорт коштуватиме
більше тисячі карбованців?

— Чуткам не вірю. Інфор-
мації з приводу такого під-
вищення не маю, тому з ва-
шого дозволу, утримаюсь од
відповіді.

Тимофій ПРОКОПЕНКО.

Пером репортера

ІМЕНАМИ ПОВСТАНЦІВ

На будинках двох нових
вулиць райцентру шойно з'я-
вилися таблички з іменами
Григорія Черненка та Мико-
ли Лісового. Так земляки
увічнили пам'ять активних
учасників повстання робітни-
ків і селян півдня Бессарабії
у вересні 1924 року проти
румунських поневолювачів,
за відновлення Радянської
влади.

Григорій Черненко і Ми-
хила Лісовий того далекого
вересня стали одними з ор-
ганізаторів збройного висту-
пу трудящих, очолили бойові
загони повстанців. Та надто
нервними були сили. Коро-
лівський уряд Румунії, щоб
утримати панування, послав
за Дунай, у Буджакський
степ, регулярні війська з ар-
тилерією, які жорстоко роз-

правилися з учасниками пов-
стання. Понад три тисячі їх
загибло в боях, багатьох
було розстріляно, заарешто-
вано, засуджено. Загинув по-
близу села Жибрияти Гри-
горій Черненко. А Микиту
Лісового окупанти присудили
до 15 років каторжних ро-
біт. Протестуючи проти ка-
тувань та нелюдських умов
утримання, 50 в'язнів руму-
нської тюрми Дофтане 1930
року оголосили голодівку.
Буа серед них і Лісовий. На
40-й день протесту він помер
у камері.

Георгій ВОРОТНЮК,
власкор «Голосу Украї-
ни».

Татарбунари
Одеської області.

ЧАС В РУКАХ МАЙ

Без усякої білої чи чорної
магії Б. Крижанийський, аку-
муляторним за фактом, Ліше-
ва за покликанням, повертає до
життя старовинні годинники.

— Борисе Сергійовичу,
акумулятор і годинник —
різні речі. Що в них спіль-
ного?

— Людина. В даному ра-
зі — я. Речі це справді рі-
зні. У нашому аеропорту є
акумулятор й по 80 кіло-
грамів. А деталі в годиннику
— дрібнота, їх може відчутти
точна рука...

— Змінили б професію —
хобі прогонував б вас?

— Очевидно. Але вважаю:
те, що йде від душі, повинно
бути безкорисливим. Ну, а
це я однолюб. Один раз по-
любив, один раз одружився,
обрав роботу, в одній квар-
тирі живу.

— Борисе Сергійовичу, а
перший годинник, той, якому
повернули життя, який він
був?

— Зберігався у нас вдома
старовинний французький го-
динник, фамільний реліквій.
Юнацьке самолюбство зало-
жувало він повніше мовчати?
Місяців два тримав мене ін-
терес. Зате Новий рік зустрів
під неповторним пере-
дзвін. Загалом, працюю дуже
повільно. Запчастин нема,
сам випилюю, точу, відлі-
ваю, шліфую. На один го-
динник, буває, півроку йде.

Характерники

Зате яка радість, коли почу-
еш його голос. Ніби загадко-
во сповідає: «Жи-ву!» «Жи-
ву!», «Жи-ву!»

— Тут у вас цілий ак-
самбл'є. Б'ють російські, ні-
мецькі, англійські, швейцар-
ські, японські, американ-
ські... аж сто годинників
удула! Ніби микнули віки
ожили.

— Це справді цікаво. У
кожного — своя історія, своя
мова, неповторний характер.

У 30-х роках, скажімо, ми
закупили у США годиннико-
вий завод. А 1937 року, коли
я народився, 2-й Москов-
ський завод випустив першу
партію — сто тисяч. Ось
живий екземпляр —
№ 71680. Загалом історія
годинників надзвичайно ці-
кава. Це і краса, і витвір
мистецтва, а тепер просто
необхідність.

Осьому
настільному годиннику 150 ро-
ків, чуєте, який звук? Ось
жіночі на ланцюжку, ки-
шенькові фірми «Павло Бу-
ре», яка поставляла свої ви-
робні імператорському двору.
Ось годинник Вільяма з Ка-
луги, «фірми Мозера ча-
сы», «Омега», «Ланжін»,
«Ле-Рой», «Сейко», «Юн-
ганс», «Густав Беккер»...

ДЕ

Бю

Най

Австра

Австрія

Англія

Афганіс

Бельгія

Бразилія

Греція

Датія

Єгипет

Індія

Іран

Ірландія

Іспанія

Динар

Кувейт

Ліван

Малайзі

Норвегія

Панам

Португалія

Сингапур

Судан

Туреччина

Франція

Швейцарія

Югославія

Японія

Етно

Спеці

обслуго

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

Мал.

ПРО МІЛІЦІЮ

портні засоби в разі порушення правил дорожнього руху, наявних ознак, які свідчать про технічну несправність транспорту, або заарештування ним навколишнього середовища, а також при наявності даних про те, що він використовується з підпільною метою, оголошати транспортні засоби і перешкоди у водіїв документи на право користування й управління ними, шляхом листів і відповідних вантажів, що перевозяться, товарно-транспортним документам;

ПРО МІЛІЦІЮ

(Закінчення п. 8-й)

Закон Української Радянської Соціалістичної Республіки

ПРО ПРАЦІВНИКІВ МІЛІЦІЇ

(Зачислення.

Починає на 2-й, 4-й та 7-й стор.)

про проходження служби особам складом органів внутрішніх справ, затверджений Радой Міністрів Української РСР.

Особа, прийнята на службу до міліції, в тому числі слухачів курсантів шкільної міліції, які перебувають на військовому обліку, на час служби звільняється з військової служби за рішенням Міністерства внутрішніх справ Української РСР.

Службовці у шкільній Міністерства внутрішніх справ Української РСР після закінчення середньої освіти призначаються до проходження військової служби.

Працівники міліції, які є народними депутатами, призначаються на час виконання своїх обов'язків народних депутатів з звільненням на службі в органах внутрішніх справ. По закінченні повноважень або припинення цього строку народний депутат за його бажанням направляється в розпорядження Міністерства внутрішніх справ Української РСР з правом зайняти по передньому або за його згодою іншої рівноцінної посади.

При звільненні зі служби в міліції за ініціативою адміністрації у разі звільнення з посади склади цього приводу адміністрації в порядку підлеглості службовою особою чи органом звільняють працівників міліції має право оскаржити звільнення в народний суд.

Дисциплінарний статут органів внутрішніх справ Української РСР затверджується Верховною Радою Української РСР.

Працівники міліції можуть створювати професійні спілки.

Стаття 19. Оплата праці працівників міліції.

Форми і розміри грошового утримання працівників міліції затверджуються Радой Міністрів Української РСР і повинні забезпечувати достатні матеріальні умови для комплектування військового складу міліції, диференційовано враховувати характер і умови роботи, спеціальні дослідження, виконання завдань у службовій діяльності і компенсувати їх фізичну та інтелектуальні затрати.

Місцеві Ради народних депутатів можуть проводити для працівників міліції додаткові виплати понад установлені Радой Міністрів Української РСР розміри.

Працівники міліції користуються пільгами при оплаті податків у розмірах і порядку, встановлених Радой Міністрів Української РСР.

Розділ V. ПРАВОВІ І СОЦІАЛЬНІ ЗАХИСТ. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПРАЦІВНИКІВ МІЛІЦІЇ

Стаття 20. Правове становище працівників міліції.

Працівники міліції є представниками державної влади виконавчої влади.

Законна вимога працівників міліції є обов'язком для виконання громадянами і службовими особами.

Працівники міліції при виконанні повноважень на його основі не порушують діяльності за законом, діяльності працівників міліції.

Ніхто не має права зобов'язати працівників міліції виконувати обов'язки, не передбачені чинним законодавством.

Втручання в діяльність міліції таке за собою відповідальність за законом.

Стаття 21. Правовий захист працівників міліції.

Працівники міліції перебувають під захистом закону. Законом гарантується захист життя, здоров'я, честі, гідності, майна працівників міліції та членів їх сімей від незаконних посягань та інших протиправних дій.

Образа працівника міліції, опис, погроза, насильство та інші дії, які перешкоджають виконанню повноважень на працівника міліції завдань, тягнуть за собою встановлену законом відповідальність.

Працівники міліції має право звернутися до суду прийняти щодо нього рішення службових осіб органів внутрішніх справ, якщо вважає, що вони ущемляють його гідність і особисті права, які не пов'язані зі службовою діяльністю.

Звільнення працівника міліції зі служби у зв'язку з обвинуваченням у вчиненні злочину допускається тільки після набуття звинувачувального вироків заочної суду.

У разі затримання працівника міліції за підозрою у вчиненні злочину або образи щодо нього заповнюють заходою у вигляді тримання під вартою як підлітків тримання на гарізонній гауптвахті.

Стаття 22. Соціальний захист працівників міліції.

Держава гарантує працівникам міліції соціальний захист.

Працівники міліції користуються пільгами при розподілі житла, встановленні квартирних телефонів, аліментів дітей у дошкільні заклади, вирішенні інших питань соціально-побутового забезпечення у порядку, передбаченому законодавством Української РСР.

Жінка-підполітниця міліції, в тому числі працюючої на транспорті, а також місцевими Радами народних депутатів відомствами у першочерговому порядку.

Працівникам міліції і членам їх сімей надається 50-процентна знижка по оплаті житлової площі, комунальних послуг, а також палива.

Працівники міліції, які живуть у приватній власності місцевості та в селян-

ських місцевостях, і члени їх сімей, які проживають з ними, забезпечуються безплатно житлом з опаленням і освітленням за встановленими нормами, а також користуються вищими пільгами, передбаченими законодавством.

За працівниками міліції, які залучаються зі служби за виком, зобов'язано ви-судити ронів, зберігається право на пільги за цим Законом.

Працівники міліції мають право на одержання кредитів на індивідуальне і кооперативне житлове будівництво в розстрочку на 20 років з позачасним 50-процентним наданою позиції за рахунок відповідних фондів Міністерства внутрішніх справ Української РСР і місцевих бюджетів.

Місцеві Ради народних депутатів можуть продавати на пільгових умовах відповідним міліції в анжиром до 50-процентів його вартості.

Міліція може мати службовий житловий фонд.

Працівникам міліції, які використовують у службових цілях особистий транспорт, виплачуються грошовою компенсація у встановлених розмірах.

Для працівників міліції встановлюється 41-годинний робочий тиждень. У необхідних випадках особистого і начальницького складу несуть службу понад встановлену тривалість робочого дня, а також у вихідні та святкові дні.

Оплата праці в надурочний і нічний час, у вихідні та святкові дні проводиться відповідно до вимог законодавства.

Місцеві Ради народних депутатів можуть встановлювати й інші, не передбачені цим Законом, гарантії соціальної захищеності працівників міліції.

Стаття 23. Державне страхування та відшкодування шкоди у разі загинів або каліцтва працівників міліції.

Працівники міліції підлягають обов'язковому державному страхуванню на суму десятичного грошового утримання за останньою посадою, яку він займає, за рахунок коштів відповідних бюджетів, а також коштів, що надходять на підставі договорів від мілістерства, відомств, підприємств, установ і організацій.

Порядок та умови страхування працівників міліції встановлюються Радой Міністрів Української РСР.

У разі загибелі працівника міліції при виконанні службових обов'язків по охороні громадського порядку та боротьбі із злочинністю сім'ї загинлого або його утримання міліції надаються грошової допомоги у розмірі десятичного грошового утримання загинлого за останньою посадою, яку він займає, і призначається пенсія у зв'язку з втратою годувальника в розмірі місячного посадового оплати.

За сім'єю загинлого працівника міліції зберігається право на одержання жиро-

плати. Ім надається померлого жінки грошова допомога в розмірі десятичного місяця з дня загибелі працівника міліції у приватну власність.

За дійсного загинлого до досягнення ним повноліття, а також за непрацездатними членами сім'ї, які перебували на його утриманні, зберігається право на пільги по оплаті житла, комунальних послуг, палива.

У разі налітства, одержаного працівником міліції при виконанні службових обов'язків, а також інвалідності, що настала у період проходження служби або не пізніше як через 3 місяці після звільнення зі служби чи після закінчення цього строку, але внаслідок захворювання або нещасного випадку, що мав місце у період проходження служби, йому виплачується одноразова допомога в розмірі від тричного до п'ятидесятичного грошового утримання (залежно від ступеня втрати працездатності) і призначається пенсія по інвалідності.

Збитки, завдані майну працівника міліції чи його близьким родичам у зв'язку з виконанням службових обов'язків, компенсуються у встановленому законом порядку в повному обсязі і за рахунок коштів відповідного бюджету.

Стаття 24. Фінансування і матеріально-технічне забезпечення міліції.

Фінансування і матеріально-технічне забезпечення міліції здійснюються за рахунок коштів республіканського і місцевих бюджетів, а також за рахунок коштів, які надходять на підставі договорів від мілістерства, відомств, підприємств, установ, організацій і громадян.

Чисельність міліції, що утримується на кошти республіканського бюджету, і витрати на її утримання визначаються Радой Міністрів Української РСР за заданнями Міністерства внутрішніх справ Української РСР.

Чисельність міліції, що утримується на кошти місцевого бюджету, і витрати на її утримання визначаються місцевими Радами народних депутатів за поданнями уповноважених (відділів) внутрішніх справ, погоджених з Міністерством внутрішніх справ Української РСР.

Чисельність підполітців міліції, що здійснюють охорону об'єктів і надзорні функції, перелік таких об'єктів встановлюється в цілому по Республіці Радой Міністрів Української РСР за поданнями Міністерства внутрішніх справ Української РСР.

Виконавчі комітети Рад народних депутатів надають безплатно органам і підрозділам міліції службові приміщення, в яких розміщені інспектори міліції — працівники міліції, що обслуговують зв'язку.

Підрозділам міліції, які утримуються за рахунок коштів, що надходять на підставі договорів, — відповідні

міністерства і відомства надають безплатно службові приміщення, обладнані меблями і засобами зв'язку, транспорт, приміщення та інші техніку.

Прийняття, установи й організації на агодую трудових волеїтв можуть виділяти міліції додаткові кошти, транспорт та інші техніку, необхідні для охорони громадського порядку і боротьби із злочинністю.

Підрозділам міліції на звільненню, водному та поїзтовому транспорті відповідні транспортні відомства безкоштовно надають службові приміщення, обладнані меблями, засобами зв'язку, і несуть витрати по їх експлуатації.

Стаття 25. Відповідальність працівників міліції.

Працівники міліції у межах повноважень, наданих цим Законом та іншими законодавчими актами, самостійно приймає рішення і несе за свої проїсирани дії або бездіяльність адміністративну чи кримінальну відповідальність.

При порушенні працівником міліції прав і законних інтересів громадян міліція зобов'язана вжити заходів до відновлення цих прав, відшкодування завдань матеріальних збитків, на вимогу громадянина публічно виступити.

Працівники міліції, які не відповіли до наданих законодавством повноважень, не несе відповідальності за збитки, завдані при виконанні своїх обов'язків, якщо при цьому не порушує вимог закону. Такі збитки компенсуються за рахунок держани.

Дії працівників міліції можуть бути оскаржені у встановленому порядку до органів внутрішніх справ, суду або прокурору.

Службові особи міліції, які порушили вимоги закону або не належним чином виконували свої обов'язки, несе відповідальності у встановленому порядку.

Розділ VI. КОНТРОЛЬ І НАГЛЯД ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ МІЛІЦІЇ

Стаття 26. Контроль за діяльністю міліції.

Контроль за діяльністю міліції здійснюють Радой Міністрів Української РСР, місцеві внутрішні справи Української РСР і в межах своїх повноважень Радой народних депутатів.

Ради народних депутатів, здійснюючи контроль за роботою міліції, не втручаються в її оперативну роботу, кримінально-процесуальну та адміністративну діяльність.

Стаття 27. Нагляд за додержанням законності у діяльності міліції.

Нагляд за додержанням законності у діяльності міліції здійснюють: Генеральний прокурор Української РСР і, підлягаючи йому прокурори.

Голова Верховної Ради Української РСР Л. КРАВЧУК.
м. Київ 20 грудня 1990 року.

ПОБАЧЕННЯ ПОДОРОЖЧАЮТЬ ВТРИЧІ?

МЕТРО — транспорт інтелігентний.

У тих містах, де є метро, громадяни знають, що тут їх у будь-якому випадку вируць — усього за п'ять копійок.

Бо тут чистіше, ніж в інших видах міського транспорту. Тут навіть чистіше, ніж досі у зарубіжному метрополітані, скажімо, паризькому.

Тут історично на постулилися місцем.

Тут майже нагод говорити одна одному напрямки слова. Поїзди завжди ходять за графіком.

Контролери-чергові на станціях практично завжди посміхаються.

Взнаку тут тепло, у сплку— провозоводно.

Кияни на відкритті кожної нової станції свого улюбленого метро спеціально їздять — як на театральну прем'єру, навіть якщо їм туди не по дорозі.

Крім того, вас тут вчасно попереджають, коли треба триматися за поручні.

Надарма ж саме тут признається найбільше побачень (на столичному Головопштамті — ама ні!).

Київський метрополітан міг би зробити своїм девізом слова: наші побачення — найкращіші й найдавніші у світі! Віт, ходять кутим (значить, рано чи пізно це таки станеться), що наші підземні побачення в мінішньому році подорожничуть ятрині.

Либонь, надарма з'являтися

недавно нові осліпички на тих станціях нешого метро, де їх раніше не було. Мабути, для тих пасажирів, кого заїстка про подорожчання зястане знавця.

Станеться ця, мабути, не ранише васки, коли така діяція буде ефактивною — аджа побачень побільшає.

Ало, якщо часно, то наша метро заслугує на ці п'ятнадцять копійок.

Та й діяче у чороних кашкетях після цього, слід споді-

євтися, расміхатимуться ще світліше.

І ми слухачише братимемося за руки в необхідних випадках життя.

І поїзди приходитимуть так само вчасно.

І ми дозволятимемо собі кинутися кудись в оствиню халкину, зявоччи, що метро — не півдара.

І побачень — ня поаміше.

Отже — поїхали!

Михайло САЧКО

Фото автора.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Як повідомля нам зведучий відділом нордінції роботи міського насажирського транспорту Київської міськради Віктор Григорович ТЕРПІЛО, у січні столичне метро ще буде на доплаті з распублїканського бюджету. Рішення про подорожчання мусить прийняти Рада Міністрів, тоді й буде відомо — кони, на силішні інформація до розкумі! собіарність переравання одного пасажирів метро — 18 копійок.

С К А Р Б И Г Е Т Ъ М А Н А

То хто ж він був? Батько його був незлічений, повів кельміри. Церква і храмів, він ставив їх, відзначившись високим мистецьким рівнем, в оточенні його були вчені, художники, філософи. Чого ж не вистачило гетьману, коли одержавши військ усе це поставив на марш і підняв орунду силу проти Петра І Розолдопаною, що колик Карл XII запершив ціну за військовий союз, Мазепа відповів: « я дам тобі стиліки, і ще раз стиліки, і ще раз стиліки, тільки, щоб мій народ любив твої кинори. Себо, щоб не змивалися шведи мародерством, розбавим і границьничими вій уярмачами змиди. Розгавка Мазепа, це не мазовицький. Ми же поет, історик, а не диктатор, який вбивав, і сьогодні нас циняють Мазепа-будничий, Мазепа-поет, Мазепа-ультимодий дід».

Щикаво також, що до видання поемк мав причетність ще один діяч із гуртка Мазепи та Обов'язкового — видатний художник Іван Ширський. Він мав вже досвід оформлення поетичних книжок і добре розумів глибоку образку мови й тому охоче пристав до розпочатої Ориєвським алергоричної гри навколо того «багатого шаную і слово» саду. На одному з своїх митопівтів, що стали

ДУМА *

Друкуємо в редакції Н. Бай-
гінш-Камейського.

Серед двориків київських Подолу й досі стоїть будинок, який кияки називають домом Мазепи. Скромністі цієї споруди вражає. Великий будинок України кияки називають так, бо складалася з двох кімнат загального типу, відокремлених одна від одної вузьким, як коридор, передкомом.

Гетьмак витрачав великі гроші на будівництво величезних соборів, що пережали місто, але не збудував собі будинку до палацу, який був би спором з палатами в розкоші, з палатами Меншикова й Петра. Його уявлення про особистий комфорт відповідало звичайній киячці. Іні за

Не забував гетьман і про їхніх дітей, про потреби освіти, культури, виховання. Зберігся мідьоручний знаменого нам Івана Шинського, зроблений ним 1698 року в подарунок на день народження ректору Києво-Могилянського колегіуму Прокопу Калачинському. Крім усього іншого, ця гравюра цікава й тим, що за списками тогочасного студентства ми бачимо той самий учбовий корпус,

А за віру хоч умірте,
Україно!

I. C. МАЗЕПА.

Наталя ДЗЮБЕНКО.

* Друкуємо в редакції Н Бай-
тип. Камеєського.

Тепер я розумію, чому Сталін так не любив Енгельса! Проаналізую, чк вдалося Великій Жовтневій соціалістичній революції визволити усе суспільство Росії «назавжди від експлуатації, гноблення і класової боротьби»?

Певен, що відповідь тут очевидна. Більше того, за роки царювання І. В. Сталіна експлуатація, гноблення і класова боротьба набрали в СРСР дивовижних, навіть садистських форм. Я згоден, дійсно, Сталін та його «трубадури усього світові нав'язували міф про перемогу соціалізму, бо наш і експортванкий нами іншим соціалізм був антисоціалізм. Вочевидь звичайна відбулася на нездорілому ґрунті. Тв я, узурпувавши державну владу і створивши собі з допо-

І як тут не погодитись — уже не з комуністом, ні — з мудрим протоієреєм Владиславом Свешниковим (прошу тільки вибачити за довгу цитату): «Всі так наловчились бачити й виймати смітнику з чужих очей — з цих смітників уже складено... гору гнилого посліду. І юрби винних. І всяк ирчить: не я! не я! Хто ж? Хто і що заодно. Царський уряд. Соціалізм. Еврей. Росіяни. Сталін. Адміністративно-командна система. Аморальність. Колгоспи. Застій...

І за цими горами все менше видно правду, і все більше окупуються за ними творці й учасники міфологічних рухів, спотворювачі вищої Правди... Нам ніколи не бракувало їх. За останнє століття традиційну популярність здобули аденти двох міфоло-

краще — відтовхув, ошукуй, душн ближнього, вирнай у нього шматок хліба з рота!

Авжеж, країни Звходу це вже пройшли давко. Ще Адам Сміт підкреслював, що економіка не повинна бути справедливою — вона має бути ефективною. Від того дня минуло 200 років! Але ж уже в ранніх творах Маркс не без резону зауважував: «Приватна власність зробила нас настільки тупими та односторонніми, що якийсьнебудь предмет є нашим лише тоді, коли ми ним володіємо». На жаль, багатьох наших професорів та академіків ця «тупість та односторонність» не покидає й досі!

Що ж, ще на початку століття ірчи, виводився з експлуататорської і молодого, ресивного сілсь-

об'єднаннями. Вона потребує слівних і дужих, переможців і переможених...»

Ось куди нас кличуть і що нас чекає.

То я проти ринку? На жаль, ні. Поки існують гроші, мусить бути і ринок. Але який? Цього я вже не знаю, як і ніхто ще не знає.

Відомо мені лише одне, що великий американський міф про те, що ножен може стати мільйонером, теж не збувся і ніколи не збудеться.

Що й президентська програма переходу до ринку, і згадані вище «500 днів» то тільки нові сілця, в які б хотілося московським неофітам знову впливати нашу республіку і за її рахунок звично поправити власні справи.

Що наші парламентарії, відгородившись міжусобиці Київської Русі, можуть довес-

Ось чому, здається мені, і вдалися до крайніх методів протесту проти такого Союзу кінські студенти? А ми, українські номунисті, знову чекали, що нам накаже Москва. І тому сьогодні не знаходимо в своїх рядах окраси нашої партії, гордості й честі українського народу, я б сказав навіть, прапорносця внаслідок ідеї соціалізму — Олеса Гончара. Та за таку втрату з чистою совістю можна вимагати відставки всього ЦК КПУ!

По душі, по совісті кожного з нас б'ють пекучі слова листа-заяви Олеса Терентієвича: «Була надія, що на останніх своїх з'їздах партія дасть минулому належну оцінку, щоб актом покаяння захистити ім'я мільйонів чесних комуністів, непричетних до репресій і терору, — цього, на жаль, не сталося. Було сподівання, що КПРС — КПУ, взявши курс на перебудову, на докорінне оновлення життя, відмовиться від подальшого нав'язування народам імперського великодержавного курсу, — цього не сталося теж».

домост...
зближ...
мусу...
вають...
Що ті...
стріше...
принал...
в циви...
То, т...
сь шор...
ми лю...
ного д...
кіна, «...
запро...
деміка...
рення...
сувере...
ження...
ну, —
іноміч...
ва ли...

МИФ ТВОРИЩИ

моого колосального репресивного апарату однопартійний комфорт, більшовики забули і застережні слова «Маніфесту»: «...Комуна довела, що робітничий клас не може просто оволодіти готовою державною машиною і пустити її в хід для своїх власних цілей». Зате для честолюбної мети Сталіна Російська імперська держава підходила абсолютно. Роль губернаторів та меншої челяді успішно виконували перші секретарі партійних комітетів «ордену мечоносців», в який він постійно перетворював партію.

Мрія Маркса про той час, коли настане «справжнє розв'язання протиріччя між людиною і природою, людиною і людиною» і далі залишався далеко за горизонтом.

гінних схем: це, звичайно, «ліберали» і «патріоти».

...Однаково руйнівні дії обох таборів. І «викоробів» духу (яного?) що їм, здається, потрібні лише великі потрясіння «до основ», а відтак — як вищий вияв людського розуму й совісті — плюралізм та ринок. О, господи! І патріотів, яким потрібна «велика Росія», але в страшному, агресивному оскві муміфікованого трупу. Та хай Бог милує!

І за всієї позірної невизначеності подій ми, нічого не навчившись, продовжуємо жити в повному довірі до невеликого набору міфологічних архетипів. До двох названих можна додати як курйоз ще один звичний для нашої свідомості міф про те, що «ось прийде брвнн...

кого капіталізму. Зараз перед ним розмахують тією ж петлею, тільки по-ковбойськи роздяцькованою всілякими досягненнями цивілізації. Коротко кажучи, трудящий, так само у поті лиця працює, а плоди йогої роботи пожинають не в «че номенда» а, а ринку «тіта. Це токіша, це ствіша ю, це безконт... ініша, бо на едніа стане законним власником засобів виробництва, а, отже, і власником нашого добробуту, якщо не всього життя. І ніякі народні чи рухівські контроль до неї не доступають. А нам залишиться казочка про «добренних» мільйонерів, які день при дні шукають, кого б це ошачилити мільйонами.

Ось що думають чесні люди на тому ж Заході, на який ми почали молитися. Скажімо, французького журналіста Клода Жюльєна важко запідозрити в симпатії до наших консерваторів, який у некомуїстичній газеті «Монд дипломати» пише, цитуючи автора книги «Революція чорних» Томаса Мертона: «Коли ми говоримо про себе як «ді... світі», то ми-в... мо на увазі св... в нком... вільний бізнес. І тільки лише потім іде людина, оскільки для нас вона залежить від грошей... Янщо вам нічого купити чи продати, то в такому випадку не може бути й мови про нашу свободу... Наше суспільство організоване перш за все для бізнесу. І щоразу, коли нам доводиться вибирати між правами людини та вигодою організації, яка одержує прибуток, правам людини важко відстояти заявити про себе на весь голос. Сночтву прибуток, а відтак лиш людина».

«Це фундаментальний закон ринку — «спочатку прибуток, а відтак лиш людина» — підкреслює Клод Жюльєн.

...Ринок незворушно, без вияву невинності, стихійно насаджує дискримінацію... Економізм — справжня релігія грошей, гвалтує республіканську рівність і, атдімо зановів ринну, породжує свого роду расистську сегрегацію, апартеїд, що не спирається на закон».

...Усі ці вияви нерівності — нерв економіки, яку називають сучасною. Її властива конкуренція, конфлікти, суперництво між людьми, промисловими та торговельними

ти Україну до повного паралічу. Тим більше, що Президент СРСР, а з ним усі центристи-унітаристи, зустрічають суверенітет республік абсолютно нехвалю. І, щоб провітати непокірну «Росію, можуть енергійно впокорити УРСР.

І це я анаю, що з незбагнених для мене причин чим мотивів українські комуністи, затулюючи свою конфронтацію з студентами, ганебно програли парламентський раунд опозиції. А це вже трижовкий дзвінок, який вимагає зробити рішучий наступний крок: чітко і ясно сказати громадськості, особливо молоді, хто ми, члени КПУ, — підручки Всесоюзного ЦК, слуги невмирущої московської бюрократії чи Комуністична партія суверенного українського народу?

Бо коли я бачу на екрані телевізора недовольне обличчя свого партійного лідера і нашого Президента, який зневажливо визнає потяг народів до незалежності «декларативною ейфорією», «парадом суверенітетів», по суті, повторюючи брежневське-сусловське просторікування про обмежений суверенітет «країн соціалізму», то мені в його голосі — хочу я того чи ні! — а вчувається вже знайоме ще з часів Бенкендорфа великодержавне звинувачення «в чремерних змыслах о мимий важности Украины».

Чи ми ще й досі не бачимо, що міф інтернаціоналізму, в який ми вірили чи не найщиріше, став насправді лише фігмовим листком, що прикривав духовну і фізичну кастрацію усіх неросійських народів Союзу? Бути українцем у по-сталінський унітарній державі стало спробою неперестигно, потім — соромом, а згодом страшно і навіть смертельно. У нас був лише один вихід — русифікація. Зреччис предків, Ісвантін, культури та мови — і ти вже справжній радянський громадянин. Ну, хіба ж це не ідіотство!

Першим та поголовним русифікатором для чоловіків ставала армія. І жорна безперерійно та ефективно «молотили і мелотили» щодня «Р-разговорчнн... Смирр-на!». Отак мріялось бюрократам-унітаристам керувати всіма республіками. Та докерувались!

«Ми з повною підставою можемо сьогодні говорити про наявність метрополії в нашій країні, — резонно зауважив у депутатському клубі Верховної Ради СРСР представник «Громадянської дії» Я. Бергер, — хоча її не можна ототожнювати з російським народом, швидше, це — та влада, яка придумувала всі народи, включаючи й російський».

А тут ще підсоає свою думку Олександр Солженіцин — заговорили і в ньому великодержавні амбіції! Не випускати Україну з «родинних» обіймів — і квит! — загукав він аж з-за океану. А якийсь Едуард Лімонов із Парижа відверто — через «Комсомольську правду» — закликає стріляти в сепаратистів.

Та хто з «ідеологічних біблів» Компартії України, що свого часу так дружно накидалися на Олександра Ісаєвича, дає тепер відкопа його безцеремонному посягання на суверенітет нашого народу? Авжеж, знову чекать, щоб кинули з Москви, а вона собі не ворог! То ян за солонинку, то як за батіг, хапаються тм за слово «інтеграція»: мовляв, іде до неї весь світ, то чого ж ви стаєте дубки?

Тим часом колишній прем'єр-міністр Ірландії Гаррет Фітцджеральд робить з цього приводу трохи інші висновки:

«Якщо інтеграція в Західній Європі і прийняла до чогось, то це до посилення почуття національної самосві-

мо у...
одних...
В чий...
ші, п...
т. д.)...
ну».

ДЕ СЛОВО ВИЩОЇ ПРАВДИ!

Хотілося вірити, що ми справді повернемося до того соціалізму, який беззаперечно можна назвати завершеним гуманізмом, почнемо активно шукати політичні та соціально-економічні шляхи до нього. Та у суспільстві анову запановують міфи.

І касамперед міф про поголовну провинку комуністів. Янх саме комуністи і в чому їхня провинка? Тих ленінців, що першими впали від руки Сатрапа — тількико заспівав півень нової історії? Чи тих, яких косили подальші репресії? Та жодна партія в світі не зазнала таких людських втрат, як партія більшовиків, і не постраждала рвзом зі своїм народом. І якби вона мала тільки одного Рютіна, який нершним повстав проти нового самодержцця, то вже можна було б гордитися нею!

Та, може, зародок цього всенародного нещастя був у самій ідеї та її апостоли Леніні? Не здійснилося, не збулося ж задумане! Можже... Однак карод має тільки ту історію, яку має. І події у ній та особи були тільки такі, якими були. За тих умов інакше просто не могло бути. Усе інше — домисли.

Та і сьогодні ми достойні лише тих лідерів, яким довірили владу, тих парламентів, янх обрали, хоча там, на жаль, більше ямаркового галасу, ніж конструктивної роботи. Але, мабуть, тайний ми народ: має расію В. Яворівський!

Як легко ж ми забуваємо, що саме з цієї віри в «доброту царя» буино прослорло коріння культу Сталіна та пізніших культів! Авжеж, лише той, хто над нами,

за всіх подумас,
і всіх розсудить,
і всіх напоумить,
і всіх нагодує,
і всіх захистить,
і всіх ошачилить.

Спасибі, ми снті тим щастям, що відчуватиметься ще не в одному поколінні! Зачароване коло самознищення, почате громадянською війною, яка забрала 15 мільйонів життів, і замкнуте Чорноблем, що тільки почав пожирати наш народ.

І був день. І була ніч. А що ж далі?

А тепер, як нблукно з райського дерева, підсовують нам міф про ринок.

Не буду його переказувати — наші академіки це вже зробили і роблять щодня, правда, за словами «роздержавлення», «приватизація», і ховаючи корінне слово рестаурації дореволюційного стану нашого суспільства — капіталізація. Тобто узаконене збагачення одних за рахунок інших (бо ж наше суспільне багатство з неба нам не впаде — що маємо, те маємо!). Тільки розділяють воно між усіма не порівну, ян цього мк хотіли до перебудови, а хто що урве!). Тим і прекрасна програма «500 днів» Шаталіна — Явлінського, на думку економіста Ларкса Пяшевої, що там нема «ніякого соціалізму», бо «ідеї соціальної справедливості в економіці взагалі не існує і бути не може». Хочеш жити

кого капіталізму. Зараз перед ним розмахують тією ж петлею, тільки по-ковбойськи роздяцькованою всілякими досягненнями цивілізації. Коротко кажучи, трудящий, так само у поті лиця працює, а плоди йогої роботи пожинають не в «че номенда» а, а ринку «тіта. Це токіша, це ствіша ю, це безконт... ініша, бо на едніа стане законним власником засобів виробництва, а, отже, і власником нашого добробуту, якщо не всього життя. І ніякі народні чи рухівські контроль до неї не доступають. А нам залишиться казочка про «добренних» мільйонерів, які день при дні шукають, кого б це ошачилити мільйонами.

Ось що думають чесні люди на тому ж Заході, на який ми почали молитися. Скажімо, французького журналіста Клода Жюльєна важко запідозрити в симпатії до наших консерваторів, який у некомуїстичній газеті «Монд дипломати» пише, цитуючи автора книги «Революція чорних» Томаса Мертона: «Коли ми говоримо про себе як «ді... світі», то ми-в... мо на увазі св... в нком... вільний бізнес. І тільки лише потім іде людина, оскільки для нас вона залежить від грошей... Янщо вам нічого купити чи продати, то в такому випадку не може бути й мови про нашу свободу... Наше суспільство організоване перш за все для бізнесу. І щоразу, коли нам доводиться вибирати між правами людини та вигодою організації, яка одержує прибуток, правам людини важко відстояти заявити про себе на весь голос. Сночтву прибуток, а відтак лиш людина».

«Це фундаментальний закон ринку — «спочатку прибуток, а відтак лиш людина» — підкреслює Клод Жюльєн.

...Ринок незворушно, без вияву невинності, стихійно насаджує дискримінацію... Економізм — справжня релігія грошей, гвалтує республіканську рівність і, атдімо зановів ринну, породжує свого роду расистську сегрегацію, апартеїд, що не спирається на закон».

...Усі ці вияви нерівності — нерв економіки, яку називають сучасною. Її властива конкуренція, конфлікти, суперництво між людьми, промисловими та торговельними

ти Україну до повного паралічу. Тим більше, що Президент СРСР, а з ним усі центристи-унітаристи, зустрічають суверенітет республік абсолютно нехвалю. І, щоб провітати непокірну «Росію, можуть енергійно впокорити УРСР.

І це я анаю, що з незбагнених для мене причин чим мотивів українські комуністи, затулюючи свою конфронтацію з студентами, ганебно програли парламентський раунд опозиції. А це вже трижовкий дзвінок, який вимагає зробити рішучий наступний крок: чітко і ясно сказати громадськості, особливо молоді, хто ми, члени КПУ, — підручки Всесоюзного ЦК, слуги невмирущої московської бюрократії чи Комуністична партія суверенного українського народу?

Бо коли я бачу на екрані телевізора недовольне обличчя свого партійного лідера і нашого Президента, який зневажливо визнає потяг народів до незалежності «декларативною ейфорією», «парадом суверенітетів», по суті, повторюючи брежневське-сусловське просторікування про обмежений суверенітет «країн соціалізму», то мені в його голосі — хочу я того чи ні! — а вчувається вже знайоме ще з часів Бенкендорфа великодержавне звинувачення «в чремерних змыслах о мимий важности Украины».

Чи ми ще й досі не бачимо, що міф інтернаціоналізму, в який ми вірили чи не найщиріше, став насправді лише фігмовим листком, що прикривав духовну і фізичну кастрацію усіх неросійських народів Союзу? Бути українцем у по-сталінський унітарній державі стало спробою неперестигно, потім — соромом, а згодом страшно і навіть смертельно. У нас був лише один вихід — русифікація. Зреччис предків, Ісвантін, культури та мови — і ти вже справжній радянський громадянин. Ну, хіба ж це не ідіотство!

Першим та поголовним русифікатором для чоловіків ставала армія. І жорна безперерійно та ефективно «молотили і мелотили» щодня «Р-разговорчнн... Смирр-на!». Отак мріялось бюрократам-унітаристам керувати всіма республіками. Та докерувались!

«Ми з повною підставою можемо сьогодні говорити про наявність метрополії в нашій країні, — резонно зауважив у депутатському клубі Верховної Ради СРСР представник «Громадянської дії» Я. Бергер, — хоча її не можна ототожнювати з російським народом, швидше, це — та влада, яка придумувала всі народи, включаючи й російський».

А тут ще підсоає свою думку Олександр Солженіцин — заговорили і в ньому великодержавні амбіції! Не випускати Україну з «родинних» обіймів — і квит! — загукав він аж з-за океану. А якийсь Едуард Лімонов із Парижа відверто — через «Комсомольську правду» — закликає стріляти в сепаратистів.

Та хто з «ідеологічних біблів» Компартії України, що свого часу так дружно накидалися на Олександра Ісаєвича, дає тепер відкопа його безцеремонному посягання на суверенітет нашого народу? Авжеж, знову чекать, щоб кинули з Москви, а вона собі не ворог! То ян за солонинку, то як за батіг, хапаються тм за слово «інтеграція»: мовляв, іде до неї весь світ, то чого ж ви стаєте дубки?

Тим часом колишній прем'єр-міністр Ірландії Гаррет Фітцджеральд робить з цього приводу трохи інші висновки:

«Якщо інтеграція в Західній Європі і прийняла до чогось, то це до посилення почуття національної самосві-

мо у...
одних...
В чий...
ші, п...
т. д.)...
ну».

УКРАЇНСЬКИЙ РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ
ПЛАНОВО-КООРДИНАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
СУМІСНЕ
РАДЯНСЬКО-АВСТРИЙСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО «ЕЛЛАНА»

**Ваші
проблеми —
наші
вирішення!**

252034, м. Київ, вул. Ярославів вал, 36.
тел.: 212-48-65
Факс: 212-40-87
телекс: 131452. Ветер-Елланд
міжнар. 125131, «Комета-Еллана».

І інформаційно — рекламний центр

ЧАС СПАЛЮВАТИ МОСТИ?

ТЕНІС. Група радянських тенісисток обрала для підготовки до міжнародного чемпіонату в Австралії, який охопить до чотирьох турнірів «Великого шолому», магазин «а Брісбені. Лариса Лавренюк зі Львова перемогла Мадгалену Малеску (Болгарія) — 6:1, 6:2, а нинішня Наталя Мадарасю — Елну Рейнах (ПАР) — 6:1, 6:4.

